

9 września 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

B23g . 15/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1941.

Kl. 42 b 24.

Rudolf Pfeiffer
(Lwów, Polska).

Miernik do dokładnego toczenia ścian panewek łożyskowych.

Zgłoszono 30 kwietnia 1920 r.

Udzielono 23 kwietnia 1925 r.

Dotychczasowe toczenie kołnierzy panewek połączone jest ze znaczną stratą czasu, ponieważ tokarz musi przy pracy mierzyć grubość kołnierza, by nie przekroczyć wymaganego wymiaru. Zwykle nie obtacza się kołnierza zupełnie dokładnie w obawie przekroczenia granicy tak, że panewka musi być jeszcze obrobiona pilnikiem, aby w zupełności przylegała do czoła osi.

Niniejszy wynalazek usuwa wskazaną wadę, bowiem wystarcza jednorazowe odmierzenie, a raczej wyznaczenie na mierniku przepisanej grubości kołnierza, by móc wykonać robotę z wymaganą dokładnością.

Na załączonym rysunku fig. 1 przedstawia miernik w widoku bocznym; fig. 2 — w widoku zgóry; fig. 3 i 4 — sposób zastosowania miernika.

W pryzmatycznej części 1 umieszczona jest płytką 2 z milimetrową podziałką; płytkę można wysunąć ku lewej stronie (fig. 3) i przytrzymać śrubką 3 w skówie 4, osadzonej na końcu części 1. Przesunięcie płytki odbywa się zapomocą osadzonego na niej guzika 5. Pryzmat 1 może być również przesunięty na trzpieniu 6, ruchomym około osi 7 i przytrzymywanym w potrzebnym położeniu śrubą 8. Oś 7 osadzona jest przy końcu płyty 9. Płyta posiada podłużne wycięcie 10. Drugi koniec płyty 9 opatrzony jest uchwytem 11. Przez otwór 10 przechodzi trzpień 12, od połowy swej długości w kierunku górnym na gwintowany 13 i opatrzony od dołu płytką 14. Na nim nasadzone są ponad płytą 9 pierścienie: luźny 15 i nagwintowany 16 z silną pomiędzy nimi sprężyną 17. Mutterka 18 służy do przy-

trzymywania pierścieni 16, 15, względnie trzpienia 12.

Zastosowanie miernika jest następujące:

Na tarczy (planszajba) tokarni przytwierdza się przeznaczone do obrabiania łożysko z panewkami i przysuwa suport tak, aby koniec noża dotknął korpusu łożyska, na którym opiera się kołnierz panewki. Następnie nakłada się miernik na szynę 19 tokarni (fig. 4) tak, aby trzpień 12 wpadł w odpowiedni otwór, odpowiednio wymierzony w szynie, przykręca się pierścieniem 16 i umacnia śrubą 18. Uskuteczniwszy to i rozluźniwszy śrubę 8 przysuwa się część 1 do suportu 20 (fig. 4) i wysuwa podziałkę 2, względnie cofa część 1 o tyle, ile ma wynosić grubość kołnierza panewki, np. 40 mm, potem przykręca się śrubę 8, a podziałkę cofa do pierwotnego położenia i przykręca śrubę 3. Podniósłszy część 1 do góry, należy podsunąć pod nią suport 20 (fig. 4), a potem oprzeć ją na suporcie. Ta część (20) suportu musi oczywiście poruszać się podczas toczenia wraz z nożem, a gdy brzeg jej minie brzeg części 1, to ta ostatnia zacznie się zniżać aż padnie na szynę 19 tokarni, co jest wskaźnikiem, że wymagane obtoczenie zostało wykonane zupełnie dokładnie, gdyż podziałka 2 została wysunięta na 40 mm, t. j. tyle, ile miała wynosić grubość kołnierza panewki; reszta metalu została stoczona.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Miernik do dokładnego toczenia ścian panewek łożyskowych, znamieny tem, że składa się z dwóch części (1 i 9)

ruchomo połączonych, z których jedną (9) osadza się na szynie (19) tokarni, a drugą (1) odmierza podaną grubość kołnierza panewki i opiera na ruchomej zaopatrzonej w nóż części suportu tak, że po obtoczeniu ściany panewki, czyli przesunięcia przez to suportu, spada na szynę tokarni, oznaczając w tej chwili obtoczenie kołnierza panewki na żadaną grubość.

2. Miernik do dokładnego toczenia ścian panewek łożyskowych według zastrzeżenia 1, znamieny tem, że przednia jego część (1) jest przesuwalna na ruchomym trzpieniu (6) drugiej części (9) i opatrzona również przesuwalną podziałką (2) celem wyznaczenia podanej grubości kołnierza panewki przez przysunięcie tej części do suportu, wysunięcia podziałki na żadaną grubość, cofnięcie jej i oparcie na ruchomej części suportu tak, że opadnięcie jej z niego oznacza zakończenie obtaczania.

3. Miernik do dokładnego toczenia ścian panewek łożyskowych według zastrzeżenia 1, znamieny tem, że z przednią jego częścią (1) połączona jest ruchomo druga część (9), zaopatrzona przechodzącym przez jej otwór (10) trzpieniem (12) z płytką (14) oraz osadzonym na nim jednym luźnym pierścieniem (15), drugim — nagwintowanym (16), a między nimi sprężyną (17) i muterką (18) celem ustalenia tej części miernika na szynie (19) tokarni przez wprowadzenie trzpienia (12) w odpowiedni otwór szyny i nakręcenie muterki (16, 18).

Rudolf Pfeiffer.

Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig 1

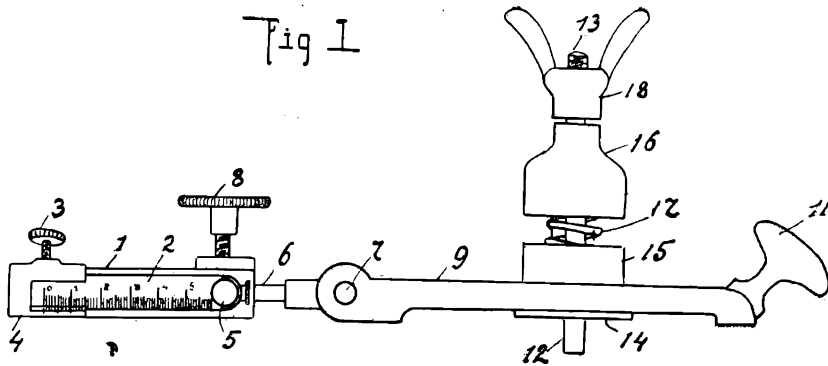

Fig 2

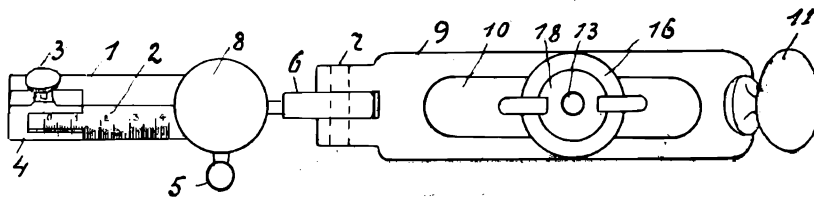

Fig 3

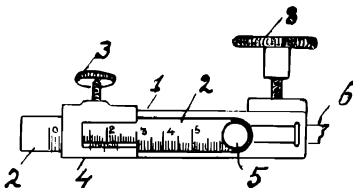

Fig 4

